

Slavospev S. Gregorčiču smo prejeli od g. M. Jerinića s prošnjo, naj ga natisnemo v »Zvonu«. To storimo tem raje, ker je nastopna posvečenka nov dokaz, kolik ugled uživa dični naš pesnik tudi pri drugih Slovanih.

Redivivus.

(Posvečeno pjesniku S. Gregorčiču¹⁾).

Ljuba moja je — Slovenja,
Jaz pa Slave zvest sem sin!
V. Gregorčič.

»Što će pjevat pjesnik stari?«	Nek se silna bura diže
U očaju pitaš svet;	Proti Tebi, Ti si jak;
Al gdje su ti plami, žari;	Gdjegod Tvoja pjesma siže,
Gdje li polet mladih ljet?	Slovenac te ljubi svak'.
»Ubiše me« — bolno dišeš —	Tko prot Tebi hudo zbori,
»Ne znam starac što je poj!«	Tko Ti kudi svaki čin,
»Sa svih strana« — tužno pišeš —	Tko Te gleda da umori —
»Dižu na me rat i boj.«	Slovenije nije sin.

Redivivus, oj pjesniče,
Divnom pjesmom budi rod,
Slovinci se s Tobom diče,
Slovenije jer si plod.

U Borovnici, dne 26. srpnja 1897.

M. Jerinić.

Jugoslovenska akademija znanosti in umetnosti v Zagrebu je izdala »Osnovo za nabiranje in proučevanje gradiva o narodnem življenju«, katero je napisal sedanji urednik akademijskega »Zbornika za narodni život in običaje južnih Slovenov«, dr. Ant. Radić. Ker nabiranje gradiva o narodnem življenju ne more biti uspešno, ako se ne nabira po nekem redu in po neki osnovi, je izdala akademija to osnovo, iz katere se morejo nabirači poučiti, kaj in kako je treba nabirati. Za ta posel so najsposobnejši odrasli dijaki, učitelji, duhovniki, uradniki in inteligentni posestniki. Kdor se želi resno v to stvar napotiti, naj z dopisnico prosi »Upravo Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu«, ki mu pošlje osnovo. Vsaki prinos se primerno nagradi.

»Dekameron«. V devetem zvezku »Dekameron«, katerega izdaja »srpska manastirska štamparija« v Sremskih Karlovcih, sta natisnjeni poleg drugih povesti, prevedenih iz rumunščine, francoščine in ruščine, tudi dve slovenski pripovedi: Premčeva »List za listom« in Janka Kersnika »U gruntovnici« (v zemljiški knjigi). Cena poedinemu zvezku Dekameron je 20 kr. Naročnina se pošilja »Upravi srpske manastirske štamparije« v Sremske Karlovce.

Češki »Literární Listy« (XVIII. str. 274.) so objavili sledečo oceno o Antona Aškerca »Lirskih in epskih poezijah«:²⁾

¹⁾ S pjesnikom spoznal se u »Narodnom domu« u Ljubljani dne 25. srpnja.

²⁾ Kar je proze, sem prevedel na slovensko zaradi lažjega razumevanja.

»Pred šestimi leti je izdal A. Aškerc prvo zbirko svojih pesmi »Balade in romance« in odslej objavljaj v raznih časopisih, zlasti pa v »Ljubljanskem Zvonu«, nove pesniške proizvode, katere sedaj podaja zbrane svojim rojakom kot lirsko-epske poezije. Aškerčeva muza ni plašna, pa se tudi ne skriva rada v zatišje. Pesnik sam poje o njej v pesmi »Moja Muza« :

Musa moje nezhyčkaná
není bledou, plachou dívkou,
Spartankou je, Černohorkou,
děvou zdravou, smělou, ráznou.

Musa moje nevysedá
ve snech prázdných v luny svitu,
milujet' jen světlo denní,
paprsk slunce jasný, vřelý.

V pravé ruce handžár třímá,
levou světlo vzhůru zvedá,
osvětlujú, kde je temno,
s tyranií v boj se vrhá . . .

V teh besedah pesnik jasno karakterizuje smer, v kateri hodi.

Cela zbirka Aškerčeva ima dva dela V »Rozličných motivech« je najboljša pesem »Večna luč« in jako lepa oda »Jek z Balkana«. — V oddelku »z denníku poutníkova« popisuje pesnik, kakšne misli so ga navdajale, ko je romal po raznih evropskih krajih. Tu čitamo pesmi o Novem Sadu, Belgradu, Pešti, Benetkah, Krakovu, Carigradu, Velehradu. »Ze zpěvníka neznámého chud'asa« nam slovenski poet nudi nekoliko krasnih pesmi, polnih kontrastov.

Drugi del »Ballady, legendy a romance« je najboljši cele zbirke. Navedemo naj le naslove najznačilnejših pesmi: »Firduzi in derviš«, ki je satiriško navdahnjena; najbolj dovršena romanca je »Najlepši dan«: Kralj na smrtni postelji priznava, da je bil v njegovem življenju najlepši oni dan, ko je dal narodu svojemu svobodo. »Iškarjot«, »Mutec Osojski«, »Zimska idila«, »Legenda o zlati roži« so najznamenitejše. Iz cele zbirke pa diha srčni, odkriti in nezatajevani duh idealne svobode, poetske in duševne, vroča ljubezen do Slovanstva in sočutje do sužnjega in krivico trpečega naroda. — *K(oudelka?)*.

A. Dermota.

Listnica uredništva. Prostoslav: Še nezrelo! Premradi ste še pač, da bi mogli že zdaj vedeti, kaj je življenje. — Irin: Poslana stvar ni za »Zvon«. — Maksimilian: Za sedaj eno. Na metriko bo treba v bodoče bolj paziti; potem bomo videli. — K. L.: Poslane stvari niso za »Zvon«, ker so še presentimentalno-mehke in negodne; tudi ni videti v njih nič prav originalnega, krepkega. Toda naj Vas to nikar ne boli! Svojemu narodu in prosveti njegovi lahko služite tudi na kakem drugem polju; ni da bi morali pisati pesmi . . . Σ: Za sedaj samo eno; drugo ni godno. —

